החובל פרק שמיני בבא קמא פח.

דאפחתה מכספה. והכי קיימו למוכרה: **ילף עבד שאין לו אחות.** עם ישראל שאין כח בקהל[ב]: **כמוס.** כל מלוה שאפשר מייצא בה עבד חייב בה דגמר לה לה מאפשה [מגיעה ד.]: **וזממי עבד.** עדים שחייבוהו מיתת בית דין ונמלכו וזוממין לא יהרגו אלא יהרג הס"ל כיצרכל לענין מיתת [ג] כ"ד למען מכסה מכות (דף ח:) ויצרכל לוקה [וגולה] על ידי עבד: **מיקצי לך גר.** שלימדנו והוצרכו בקדושה לפילו לרבי יהודה יש לו אחות ופסול למלכות ולפילו לשוטר בעלמא ילפ"ל אחי מיצרכל בפרק המולן ביבמות (דף מה:): **עדות לא מצית ממרם.** דלמ"ל לא נפקא לן פסולא מאחיך תימי מק"ו: **פסולה לעדות.** דכתיב גבי עדים וזוממין ועמדו שני האנשים [דכתיב יט] ותניא בשבועות (דף ל.) בעדים וזוממין הכתוב מדבר דמשמע מנשים ולא נשים. **קטן** נמי מהכא נפקא לן דכתיב מנשים ולא קטנים ועוד דעדות שאי אתה יכול להזימה היא ללמוד גר מינאן הוא: **אינן ככל המוסים.** מלא כמקלת דהא אשה מזויינת בלאחין ועונשין וקטן יצאו כמילה: **שאין מיתם.** ולא קרינא בהו שני מנשים: **מגולן.** דלאחי לצד בקהל ופסול לעדות דכתיב (שמות כג) לא תשא ידך וגו' כלומר אל תשא רשע דמתם עד: **מגולן ומד מהנך.** והלך הטוב שבהן שאינם זהירים בכל המצות זה מפני רשעו חה מפני שלא נעשוה: **חיים כנים.** יתם כנים: **לא יומתו אבות על בנים.** לא יומת שום אדם על פי מי שאין כנו מיומם ונקבל על שם אביו ויהיינו עבד: **דאי ס"ד.** כוליה קרא למלמד בסנהדרין (דף מ:) אתא לפסול קרובים: **לכתוב על בניהם.** מדאני למכתב בנים אמת ס"מ מרמי: גר אין לו חיים לכתיב[ד] וחרמת קופים זרמתם ואע"ג דכתיב[ה] בלאחן בן בלאחן ה"מ בגיומן אבל מגייהו הבנים לא נתייחסו אחר אביהם בפרק הבא על יבמתו (יבמות דף סב.): **יש לו חיים למפה.** בנו נקרא על שמו: **דאי ס"ד גר נמי פסול.** דלרבינן על אבות על בנים שאין להם חיים אבות מנא להו דמשמע מדכתיב בניהם כדכתיב על בניהם לפסול קרובים ונפיפיה ליפמעי ולכתוב אמפה על אבות ושמעינן מדכתי מדלא כתיב על אבותיהם: **אלא מדכתב רחמנא על בניהם.** למפסל לעבד שמע מינה גר כשר דמו ליכא קל וחומר: **כשבניהו לנכסי.** מלוג לאחר שיאשת לר' אחא: **כאר דשביבא מוג רב שמואל כו':** הנעל

יצא עבד שאין לו אחות. פי' אין יוצאי מצליו קרוין לאחים מה שאין כן בגר [ו] ביוצא ממצליו רוצה הקונטרס לפרש: **וזממי עבד לא יהרגו.** וכיון דהס לא יהרגו גם העבד עדות שאין לאחר יכול להזימה: **דכתיב באשר זמם לעשות לאחיו.** תימה למקשה ליה לרבי יהודה מרבים ומוגפה ומוגב נפש דכתולהו כתיב אחיו ובלדקה נמי כתיב אחיך התניין ומיהו קשה מסמע בפרק קמא דגיטין (דף יב.) למ"ל כל כך מוכה ליתן לדקה לעבד לאמר דרשב"ג סבר יכול העבד לומר לרבו כשני בעורת או פרנסני או הוציאני למירות כי היכי לחזו לי אינשי ומרחמי עלאי ומוגב נפש נמי לא מחייב בעבד אפי' לרבנן דמכני ישראל כתיב ובהנתקן (סנהדרין דף פו.) מייתי התם פלוגתא דר' יהודה ורבנן דסבר ורבים ומוגפה נמי אין קנין לעבד בלא רבו:

יהא עבד בשר לעדות. תימה הא ילפינן בכל דוכתא ג"ש דלה לה מאפה וכ"ת למאי [ז] למיתן ומרבה עבד ומפיק מג"ש ס"ל גם מק"ו דקאמר נפיק [ח] ור"ל דכי גמרינן לה לה מאפה היינו להמעיר על העבד לעשותו כישראל לכל הפחות כמלות שהאפה מיימא אבל נגרעו מאים ולפוסלו לעדות כאפה לא נלמוד למן הדין כשר הוא לעדות דכתיב ועמדו שני האנשים והאי מים הוא ועובד כוכבים מע"ג לאים הוא מ"מ אין לחוש מבל עבד שהוא אים ואמיו כמלות ליפמכר א] ורש"י פירש בפ"ק דגיטין (דף יא) גבי שטרות העולין בערכאות של עבדים כשרים לעדות מן התורה ושמעינן לה מוכחת הכי: **שכן** אינה במילה. מע"ג דלא ביימ במילה פירכא היא[ט] ור"ת למאי מלוה לחול אם בנה וליפמ דל"ל מאי קאמר קטן יוכיח: **אלא** תיתי מגולן ומחד מהנך. אין להקשות נילף לממזר ופלוע דכל וכוות שפה שפסולים לקהל שיהיו פסולין לעדות מגולן ומד מהנך דמה להלד השוב שכהן שאין זהיריס בכל המלות זה מפני שאין חוש מפני מלוה: **ועבד** נפקא לן מק"ו. נרלה דלרווחא דמילתא נקטיה כלומר דאפי' תמלא לומר דלא נפיק מגופיה דקרא מ"מ מאי בק"ו: רבי

דאפחתה מכספה אבל פציעה דלא אפחתה מכספה לא קמיבעיא ליה [ט]**א"ר יוסי בר חנינא** [א]**שפציעה בפניה ואפחתה מכספה: החובל בעבד כנעני של אחרים חייב וכו':** [ו]**מאי טעמא דרבי יהודה אמר קרא** [ז]**כי ינצו אנשים יחדיו איש ואחיו במי שיש לו אחוה יצא עבד** [ב]**שאין לו אחוה** [ג] **ורבנן אחיו הוא במצות אלא מעתה לר' יהודה זוממי עבד לא יהרגו דכתיב** [ד]**ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו אמר רבא אמר רב ששת אמר קרא** [ה]**ובערת הרע מקרבך מכל מקום אלא מעתה לרבנן עבד יהא כשר למלכות אמרי ולטעמיך תיקשי לך גר לדברי הכל אלא אמר קרא** [ו]**מקרב אחיך** [ז]**ממובחר שבאחיך אלא מעתה לרבנן יהא עבד כשר לעדות דכתיב** [ח]**והנה עד שקר ענה באחיו אמר עולא עדות לא מצית אמרת אתיא עדות בקל וחומר מאשה ומה אשה שהיא ראויה לבא בקהל** [ט]**פסולה לעדות עבד שאינו ראוי לבא בקהל אינו דין** [י]**שפסול לעדות מה לאשה שכן אינה ראויה למילה תאמר בעבד שהוא ראוי למילה קטן יוכיח שישנו במילה ופסול לעדות מה לקטן שאינו במצות תאמר בעבד שהוא במצות אשה תוכיח שישנה במצות ופסולה לעדות וחזר הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן שכן אינן בכל המצות ופסולין להעיד אף אני אביא את העבד שאינו בכל המצות ופסול להעיד מה להצד השוה שבהם שכן אינו איש תאמר בעבד שהוא איש אלא תיתי מגולן מה לגולן שכן מעשיו גרמו לו תאמר בעבד שאין מעשיו גרמו לו אלא תיתי מגולן ומחד מהנך מר בריה דרבינא אמר אמר קרא** [יא]**לא יומתו אבות על בנים לא יומתו על פי אבות שאין להם חיים בנים דאי ס"ד כדאמרינן לא יומתו אבות על בנים** [יב]**בעדות בנים לכתוב רחמנא לא יומתו אבות על בניהם מאי בנים ש"מ דלא יומתו ע"פ אבות שאין להם חיים בנים אלא מעתה ובנים לא יומתו על אבות ה"נ לא יומתו ע"פ בנים שאין להם חיים אבות אלא גר ה"נ דפסול לעדות אמרי הכי השתא גר נהי דאין לו חיים למעלה למטה יש לו חיים לאפוקי עבד דאין לו חיים לא למעלה ולא למטה דאי סלקא דעתך גר פסול לעדות לכתוב רחמנא לא יומתו אבות על בניהם לכדאמרינן לא יומתו בעדות בנים ונכתוב רחמנא ובנים לא יומתו על אבות דשמעת מינה תרי חדא לא יומתו בנים בעדות אבות ואידך לא יומתו על פי בנים שאין להם חיים אבות ועבד נפקא ליה בקל וחומר מגר ומה גר דלמעלה הוא דאין לו חיים אבל למטה יש לו חיים פסול לעדות עבד שאין לו חיים לא למעלה ולא למטה אינו דין שיהא פסול לעדות אלא מדכתב רחמנא לא יומתו אבות על בנים דמשמע לא יומתו על פי אבות שאין לו חיים בנים שמע מינה עבד שאין לו חיים לא למעלה ולא למטה הוא דפסול לעדות אבל גר כיון דיש לו חיים למטה כשר לעדות וכ"ת לכתוב רחמנא ובנים לא יומתו על אבותיהם למה לי דכתב רחמנא ובנים לא יומתו על אבות דמשמע לא יומתו על פי בנים שאין להם חיים אבות** [יג]**אידי דכתב לא יומתו אבות על בנים כתב נמי ובנים לא יומתו על אבות: חרש שוטה וקטן פגיעתן רעה: אימיה דרב שמואל בר אבא מהגרוניא הות נסיבא ליה לר' אבא כתבתינהו לנכסי לרב שמואל בר אבא ברה בתר דשביבא אזל**

ג) סנהדרין מג., ב) קנהדרין פו., ג) [שם מ:], ד) [לעיל נח., ה"ג], ה) ל"ל עבד לוה לו מאחר שמוכר בחאותו ובאפשה אחיו דכתיב עם המסור, ו) [ל"ל אחיו], ז) [ויקרא כב], ח) [מ"ב כ], ט) ופ"ק שבקונטי פי' לון לו מאחר שמוכר בחאותו ובאפשה אחיו דכתיב עם המסור עם הזומה לחמור, י) [ל"ל אחיו], ב) [ויקרא כב], ג) [ויקרא כב], ד) [מ"ב כ], ה) [ל"ל אחיו], ו) [ויקרא כב], ז) [מ"ב כ], ח) ופ"ק שבקונטי פי' לון לו מאחר שמוכר בחאותו ובאפשה אחיו דכתיב עם המסור, ט) ל"ל עדות שאי אפשר להזימה כי היכי דלא ילפינן מיניה מיתת בית דין ונמלכו וזוממין לא יהרגו אלא יהרג הס"ל כיצרכל לענין מיתת [ג] כ"ד למען מכסה מכות (דף ח:) ויצרכל לוקה [וגולה] על ידי עבד: **מיקצי לך גר.** שלימדנו והוצרכו בקדושה לפילו לרבי יהודה יש לו אחות ופסול למלכות ולפילו לשוטר בעלמא ילפ"ל אחי מיצרכל בפרק המולן ביבמות (דף מה:): **עדות לא מצית ממרם.** דלמ"ל לא נפקא לן פסולא מאחיך תימי מק"ו: **פסולה לעדות.** דכתיב גבי עדים וזוממין ועמדו שני האנשים [דכתיב יט] ותניא בשבועות (דף ל.) בעדים וזוממין הכתוב מדבר דמשמע מנשים ולא נשים. **קטן** נמי מהכא נפקא לן דכתיב מנשים ולא קטנים ועוד דעדות שאי אתה יכול להזימה היא ללמוד גר מינאן הוא: **אינן ככל המוסים.** מלא כמקלת דהא אשה מזויינת בלאחין ועונשין וקטן יצאו כמילה: **שאין מיתם.** ולא קרינא בהו שני מנשים: **מגולן.** דלאחי לצד בקהל ופסול לעדות דכתיב (שמות כג) לא תשא ידך וגו' כלומר אל תשא רשע דמתם עד: **מגולן ומד מהנך.** והלך הטוב שבהן שאינם זהירים בכל המצות זה מפני רשעו חה מפני שלא נעשוה: **חיים כנים.** יתם כנים: **לא יומתו אבות על בנים.** לא יומת שום אדם על פי מי שאין כנו מיומם ונקבל על שם אביו ויהיינו עבד: **דאי ס"ד.** כוליה קרא למלמד בסנהדרין (דף מ:) אתא לפסול קרובים: **לכתוב על בניהם.** מדאני למכתב בנים אמת ס"מ מרמי: גר אין לו חיים לכתיב[ד] וחרמת קופים זרמתם ואע"ג דכתיב[ה] בלאחן בן בלאחן ה"מ בגיומן אבל מגייהו הבנים לא נתייחסו אחר אביהם בפרק הבא על יבמתו (יבמות דף סב.): **יש לו חיים למפה.** בנו נקרא על שמו: **דאי ס"ד גר נמי פסול.** דלרבינן על אבות על בנים שאין להם חיים אבות מנא להו דמשמע מדכתיב בניהם כדכתיב על בניהם לפסול קרובים ונפיפיה ליפמעי ולכתוב אמפה על אבות ושמעינן מדכתי מדלא כתיב על אבותיהם: **אלא מדכתב רחמנא על בניהם.** למפסל לעבד שמע מינה גר כשר דמו ליכא קל וחומר: **כשבניהו לנכסי.** מלוג לאחר שיאשת לר' אחא: **כאר דשביבא מוג רב שמואל כו':** הנעל

יצא עבד שאין לו אחות. פי' אין יוצאי מצליו קרוין לאחים מה שאין כן בגר [ו] ביוצא ממצליו רוצה הקונטרס לפרש: **וזממי עבד לא יהרגו.** וכיון דהס לא יהרגו גם העבד עדות שאין לאחר יכול להזימה: **דכתיב באשר זמם לעשות לאחיו.** תימה למקשה ליה לרבי יהודה מרבים ומוגפה ומוגב נפש דכתולהו כתיב אחיו ובלדקה נמי כתיב אחיך התניין ומיהו קשה מסמע בפרק קמא דגיטין (דף יב.) למ"ל כל כך מוכה ליתן לדקה לעבד לאמר דרשב"ג סבר יכול העבד לומר לרבו כשני בעורת או פרנסני או הוציאני למירות כי היכי לחזו לי אינשי ומרחמי עלאי ומוגב נפש נמי לא מחייב בעבד אפי' לרבנן דמכני ישראל כתיב ובהנתקן (סנהדרין דף פו.) מייתי התם פלוגתא דר' יהודה ורבנן דסבר ורבים ומוגפה נמי אין קנין לעבד בלא רבו:

יהא עבד בשר לעדות. תימה הא ילפינן בכל דוכתא ג"ש דלה לה מאפה וכ"ת למאי [ז] למיתן ומרבה עבד ומפיק מג"ש ס"ל גם מק"ו דקאמר נפיק [ח] ור"ל דכי גמרינן לה לה מאפה היינו להמעיר על העבד לעשותו כישראל לכל הפחות כמלות שהאפה מיימא אבל נגרעו מאים ולפוסלו לעדות כאפה לא נלמוד למן הדין כשר הוא לעדות דכתיב ועמדו שני האנשים והאי מים הוא ועובד כוכבים מע"ג לאים הוא מ"מ אין לחוש מבל עבד שהוא אים ואמיו כמלות ליפמכר א] ורש"י פירש בפ"ק דגיטין (דף יא) גבי שטרות העולין בערכאות של עבדים כשרים לעדות מן התורה ושמעינן לה מוכחת הכי: **שכן** אינה במילה. מע"ג דלא ביימ במילה פירכא היא[ט] ור"ת למאי מלוה לחול אם בנה וליפמ דל"ל מאי קאמר קטן יוכיח: **אלא** תיתי מגולן ומחד מהנך. אין להקשות נילף לממזר ופלוע דכל וכוות שפה שפסולים לקהל שיהיו פסולין לעדות מגולן ומד מהנך דמה להלד השוב שכהן שאין זהיריס בכל המלות זה מפני שאין חוש מפני מלוה: **ועבד** נפקא לן מק"ו. נרלה דלרווחא דמילתא נקטיה כלומר דאפי' תמלא לומר דלא נפיק מגופיה דקרא מ"מ מאי בק"ו: רבי

דאפחתה מכספה אבל פציעה דלא אפחתה מכספה לא קמיבעיא ליה [ט]**א"ר יוסי בר חנינא** [א]**שפציעה בפניה ואפחתה מכספה: החובל בעבד כנעני של אחרים חייב וכו':** [ו]**מאי טעמא דרבי יהודה אמר קרא** [ז]**כי ינצו אנשים יחדיו איש ואחיו במי שיש לו אחוה יצא עבד** [ב]**שאין לו אחוה** [ג] **ורבנן אחיו הוא במצות אלא מעתה לר' יהודה זוממי עבד לא יהרגו דכתיב** [ד]**ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו אמר רבא אמר רב ששת אמר קרא** [ה]**ובערת הרע מקרבך מכל מקום אלא מעתה לרבנן עבד יהא כשר למלכות אמרי ולטעמיך תיקשי לך גר לדברי הכל אלא אמר קרא** [ו]**מקרב אחיך** [ז]**ממובחר שבאחיך אלא מעתה לרבנן יהא עבד כשר לעדות דכתיב** [ח]**והנה עד שקר ענה באחיו אמר עולא עדות לא מצית אמרת אתיא עדות בקל וחומר מאשה ומה אשה שהיא ראויה לבא בקהל** [ט]**פסולה לעדות עבד שאינו ראוי לבא בקהל אינו דין** [י]**שפסול לעדות מה לאשה שכן אינה ראויה למילה תאמר בעבד שהוא ראוי למילה קטן יוכיח שישנו במילה ופסול לעדות מה לקטן שאינו במצות תאמר בעבד שהוא במצות אשה תוכיח שישנה במצות ופסולה לעדות וחזר הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן שכן אינן בכל המצות ופסולין להעיד אף אני אביא את העבד שאינו בכל המצות ופסול להעיד מה להצד השוה שבהם שכן אינו איש תאמר בעבד שהוא איש אלא תיתי מגולן מה לגולן שכן מעשיו גרמו לו תאמר בעבד שאין מעשיו גרמו לו אלא תיתי מגולן ומחד מהנך מר בריה דרבינא אמר אמר קרא** [יא]**לא יומתו אבות על בנים לא יומתו על פי אבות שאין להם חיים בנים דאי ס"ד כדאמרינן לא יומתו אבות על בנים** [יב]**בעדות בנים לכתוב רחמנא לא יומתו אבות על בניהם מאי בנים ש"מ דלא יומתו ע"פ אבות שאין להם חיים בנים אלא מעתה ובנים לא יומתו על אבות ה"נ לא יומתו ע"פ בנים שאין להם חיים אבות אלא גר ה"נ דפסול לעדות אמרי הכי השתא גר נהי דאין לו חיים למעלה למטה יש לו חיים לאפוקי עבד דאין לו חיים לא למעלה ולא למטה דאי סלקא דעתך גר פסול לעדות לכתוב רחמנא לא יומתו אבות על בניהם לכדאמרינן לא יומתו בעדות בנים ונכתוב רחמנא ובנים לא יומתו על אבות דשמעת מינה תרי חדא לא יומתו בנים בעדות אבות ואידך לא יומתו על פי בנים שאין להם חיים אבות ועבד נפקא ליה בקל וחומר מגר ומה גר דלמעלה הוא דאין לו חיים אבל למטה יש לו חיים פסול לעדות עבד שאין לו חיים לא למעלה ולא למטה אינו דין שיהא פסול לעדות אלא מדכתב רחמנא לא יומתו אבות על בנים דמשמע לא יומתו על פי אבות שאין לו חיים בנים שמע מינה עבד שאין לו חיים לא למעלה ולא למטה הוא דפסול לעדות אבל גר כיון דיש לו חיים למטה כשר לעדות וכ"ת לכתוב רחמנא ובנים לא יומתו על אבותיהם למה לי דכתב רחמנא ובנים לא יומתו על אבות דמשמע לא יומתו על פי בנים שאין להם חיים אבות** [יג]**אידי דכתב לא יומתו אבות על בנים כתב נמי ובנים לא יומתו על אבות: חרש שוטה וקטן פגיעתן רעה: אימיה דרב שמואל בר אבא מהגרוניא הות נסיבא ליה לר' אבא כתבתינהו לנכסי לרב שמואל בר אבא ברה בתר דשביבא אזל**

נח א מי' פ"ד מהל' חובל ומזיק הלכה יד ועיין בכסנות וכמ"ש סמג עשין ע טוש"ע מ"מ סי' מכד סעיף ו:
נט ב מי' פ"ד מהל' חובל ומזיק הלכה ה:
ס ג מי' פ"ט מהלכות מלכים הלכה ד סמג לאוין קכח:
סא ד מי' פ"ט מהל' עדות הל' ו סמג לאוין לד טוש"ע מ"מ סימן סעיף יד:
סב ה מי' שם סמג שם טוש"ע מ"מ סימן לד סעיף יט:
סג ו טוש"ע שם סימן לג סעיף יא:

1. כִּי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת אִישָׁהּ מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה בְּמְבֻשָׁיו:
דברים כה יא
2. וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו
3. שׁוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקֶּרֶב אַחֶיךָ תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא אָחִיךָ הוּא: דברים יז טו
4. וְדָרַשְׁתָּ הֵשֵׁפֵטִים הֵיטֵב וְהִנֵּה עֵד שֶׁקֶר הֵעִד שֶׁקֶר עָנָה בְּאָחִיו:
דברים יט יח
5. לֹא יוּמְתוּ אָבוֹת עַל בָּנִים וּבָנִים לֹא יוּמְתוּ עַל אָבוֹת אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ: דברים כד טז

אמר קרא כי ינצו אנשים יחדיו כו'. מכאן נפקא לן מיב נוגע, דכתיב וקלותה את כפה, ממון, אלמא לומר ממון לו לרבו אלא ממש, נאמר כאן לא יומתו אבות על בנים ולא ימות אבי בעדים זוממין לא תמות אינך, מה להלן ממון אף כאן ממון (סנהדרין פו.). יצא עבד שאין לו אחות. ופליגי עם אחיו בני אביו, דכתיב עם האמור, אם הדומה לאמור, ליט אלא שכמותה (שם). אחיו הוא במצות. כלל תלות שאפשה מיימא בהן עבד מיב בהן, דגמר לה לה מאפה (שם).

גמ' ורבנן אחיו הוא במצות. עי' רש"י פוטה דף מג ע"ב ד"ה למימנו אחה ופ"ק: ר"ש"י ד"ה אפחתה. קמן נמי מהכא נפקא. כדאמרינן ב"ב דף קכה ע"ב והכ"ל דלא נקטו בב"ב עם טעם הכי דרש"י להזימה עדות שאי"פ יכול להזימה כי' מ"מ ס"ל דאין דמיקטו ב"ל מוטעם ב"ל דרש"י ומקרא נכלל כאן דמממון ב"ל שיכול להזימה כי' מ"מ ס"ל דאין דמיקטו ב"ל מוטעם ב"ל דרש"י ומקרא נכלל כאן דמממון ב"ל שיכול להזימה נקט הטעם רק דקטן נעלמותו פסול לעבדים מיב אבל הכא דמיירי בלאוריי"ת שפיר נקט רש"י דים עוד טעם דהוי עדות שאי אפשר להזימה ואפי' יכול להזימה הכל נעבדים דלריך יכול להזימה ונפ"מ להזימה גם בגבולים פסול ופ"ב לא שריך לומר קטן יוכיח וכ"ש:

א] תוס' ד"ה יהא עבד וכו' וכ"ש פירש בפ"ק דגיטין דף יא נמחק ד' יא ו"ב דף ע ע"ב ד"ה כשרין וכו' וכ"ה פסולה לרבנן:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com